

Spejdernes Magasin

47. årgang nr. 9

December 1963

POP og PSALMER

Det er egentlig forfærdeligt som vi pakker julen ind i pop. Grundduft blandet med dufte af rødkål og »Gla-de jul« tilsat bjældeklang eller en af de rigtige pop-julesange: Skal vi flette vore julehjerter sammen ... eller

*Der er kys til præstens datter,
der er klap til præstens hest.
Der er sang og smil og latter,
når vi holder julefest.*

»Det er næsten ikke til at bære, hvis man ikke bærer over,« eller kender noget bedre.

Og det gør vi jo. Jeg tænker på den samling af digte om julen, som findes i vor salmebog. Jeg vil bare pege på et af dem. Det er: *Velkom-men igen, Guds engle små.*

Om dens tilblivelse fortælles føl-gende:

Det var julenat 1825. Lysene var slukket bag de fleste ruder. Men i præsten Grundtvigs stue på Kristi-anshavn i København brændte der lys endnu. Efter sin sædvane sad han oppe om natten for at forberede sin prædiken til den følgende dags julegudstjeneste. I stuen ved siden af var hans hustru og hans små-drenge gået til ro.

Han var ikke glad. Næste dag skulle han prædike og mange ville komme for at høre ham. Det vidste han. Men han havde intet at sige, syntes han. Hans sind var så fuldt af uro og tvivl og mørke.

Måske har han været en vending inde i soveværelset og set børnenes rolige og trygge søvn, set dem smile i søvne.

Hvad der så er sket, ved vi ikke. Men en af hans tilhørere beretter, at da Grundtvig den julemorgen stod på sin prædikestol, så han så lys og glad ud, og størst var glæden i hans ansigt, da han sagde, at han i denne julenat havde fået en ny sang, som han nu ville meddele. Og han frem-sagde den med glad og mild røst.

Og når du nu i den kommende jul hjemme eller i din spejdertrop eller i kirken synger: *Velkommen igen, Guds engle små ...*, så læg mærke til, hvor dansk den er, og hvor den ligefrem sprudler af stille glæde over, at der er noget i julen, som ikke vil gå vor dør forbi.

Steff.

I dette nummer:

Forsidebilledet er fra afslutningen på Landsskovmandsturneringen på Ryekol. Spejderchefen overrækker præmien til det vindende hold. (foto: Bjørn Glyng).

Pop og psalmer	162	Hvis bilen går til bunds	170
Kiponda 1964	163	Junglenyt	174
Lav en lysestoge	164	Kim - Alverdens lille ven	175
Boghyliden	164	De trottens råd	176
Fotokonkurrencens resultater	165	Spejderlidende	177
Patruljekisten	166	Æressiden	179
Landsskovmandsturneringen	168		

KIPANDA 1964

Læs
her
om
Lands-
patrulje-
turneringen

En del af jer vil nikke genkende, når I hører ordet KIPANDA. I har hørt det før, ikke? Det står på minder fra patruljens og troppens glørværdige fortid, ikke? Det er måske blevet lidt støvet på væggen i lokalet, men det vil stadig kunne få ældre og grånende spejdere i tropen til at viske en tåre af skægget og henfalde til gamle minder fra Landspatruljeturneringen 1953, — for 10 år siden. Minder fra KIPANDA'en eller måske i de dengang særlig dygtige patruljer fra WACAMBA'en, som var afslutningen på landspatruljeturneringen.

Hvad ligger der bag de mystiske ord?

Ordet KIPANDA er Swahili — et afrikansk sprog — og betyder *udvælgelse*. Landspatruljeturneringen starter med en løbende konkurrence, som afvikles i månederne fra januar til april, og under denne skulle vi gerne finde frem til korpsets 60 dygtigste patruljer. Disse er dermed udvalgt til deltagelse i en WACAMBA, som finder sted i den første uge af august.

CAMBA betyder tovværk, WACAMBA er den symbolske betegnelse for det sejeste af alt sejt. Just sådanne patruljer regner vi med at træffe i august, hvor korpsets dygtigste patrulje skal kåres, og hvor alle 60 patruljer vil være sikre på at vinde en oplevelse af de helt formidable. Det er baggrunden for de glørværdige navne.

En duft af Afrika.

Og hvorfor så denne afrikanske duft over landspatruljeturneringen?

I ved alle, at Baden-Powell i mange år levede i Afrika. I har sikkert hørt om nogle af hans mange oplevelser under kampe med Zuluer og Ashantier, og I har hørt om hans fejder med Matabelerne, hvor han som få lærte de indfødtes levevis at kende. Han beundrede deres evne til at klare sig i naturen, og hvad han her observerede, søgte han senere for en stor del at lære fra sig i sin første instruktionsbog for spejdere: »Scouting for Boys«. Disse ar-

bejdsmetoder er den dag i dag grundlaget for spejderarbejdet verden over. I de kommende måneder vil vi søge at genskabe lidt af stemningen og eventyret fra B.P.s afrikanske fortid.

HVEM KAN DELTAGE?

ALLE korpsets patruljer simpelt hen. Vi regner med jer! ALLESAMMEN. Vi forlanger blot, at I er 4 mand i patruljen, inden vi starter for alvor den 1. januar, og at tallet er bragt op på mindst 6 inden vi slutter omkring den 15. april. Såfremt I pr. 15. april opfylder aldersbetingelserne for deltagelse i jeres egen divisionsturnering, vil I også opfylde betingelserne for deltagelse i Wacamba'en. Indsend omgående og senest den 14. december anmeldelseskemaet med alle de deri ønskede oplysninger til din division. Skemaet får du hos din TF. Og indsend samtidigt på den med anmeldelsen fremsendte postanvisning 1 krone pr. spejder til divisionens Kipanda-adresse, så vil I fra divisionen modtage en bekræftelse og til hver af patruljens spejdere et Kipandamærke, der bæres på uniformen lige over højre brystlomme som tegn på, at man er med i forårets store patruljeoplevelse. (Kipandamærket klippes rundt efter den lysegrønne kant — trævler ikke).

HVAD SKER DER?

I Spejdernes Magasin vil I i hver af månederne januar, februar, marts og april finde de opgaver, der stilles jer. I januar kommer en række løbende opgaver, der skal løses indenfor den samlede periode.

men derudover i hvert nummer en månedsopgave, som skal løses indenfor en nærmere angivet tid og indsendes til divisionen.

Ved divisionsturneringen — i enkelte divisioner muligvis ved et særligt divisions-patrujestævne — finder den endelige bedømmelse af de løbende opgaver sted. Resultatet af divisionsturneringen lægges til, og af det samlede resultat vil det fremgå, hvem der i hver division er »de sejeste af de seje« og dermed kvalificerer sig til deltagelse i WACAMBA'en, der vil blive alle tiders oplevelse for patruljen.

En af de løbende opgaver bliver en gennemgående skattejagt, hvor meldingerne vil fremkomme på mærkværdige måder. De vil være formet som et budskab fra herskeren over alle Wacamba'er, høvdingen TAL HAIUS. Vi garanterer på forhånd, at det vil være nødvendigt at holde ørerne stive, øjnene vidt åbne og hjernerne skarpe, hvis intet guld Korn skal gå tabt af disse meldinger, der til sidst sammensat danner budskabet.

SKATTEJAGTEN STARTER IØVRIGT ALLEREDE I RADIOENS DRENGETIME LØRDAG DEN 14. DECEMBER om eftermiddagen på program 1, hvor vi vil give jer yderligere enkeltheder om Kipandaen. VÆR VAGNE VED DENNE UDSENDELSE!!!

Er I med?

Ja, ingen patruljefører med respekt for sig selv vil tage denne oplevelse fra sin patrulje. Der vil blive brug for al jeres viden og kunnen, sammenhold og humør for at svinge jer til toppen i denne turnering. Men jeres tropsfører vil hjælpe jer med råd og dåd. Vi kan love jer sjove, spændende og krævende opgaver, som vil give årets første måneder et ganske særligt patruljearbejde. Vi venter derfor, at alle korpsets patruljer vil melde sig til den store dyst.

Ved december's første patruljerådslagning udfylder vi anmeldelsen. Eventyret vinker forude.

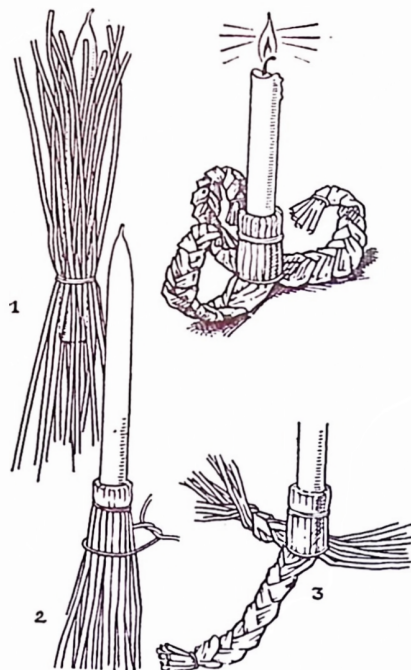
Ove — Ole — Peter Viggo.

LAV

en lysestage

Materiale: halm, rødt sejl garn eller lign., julelys. Værktøj: saks. 1. Læg halmen i blød et par timer, så den bliver blød. 2. Vælg derpå nogle lige store og tykke strå og læg dem tæt omkring lyset, der altså kommer til at ligge inde i halmen. 3. Ca. 2½ cm fra lysets nederste ende og altså midt på halmknippet binder du snoren stramt omkring (fig. 1). 4. Bøj halmen ned over omsnoringen og bind om endnu engang på højde med lysets nederste ende. (fig. 2). 5. Del halmstråene i tre grupper og flet hver gruppe i tre-fletning (fig. 3). 6. Bind en snor om enden på hver fletning. 7. Bøj fletningerne op mod lyset og fæst dem, mens halmen tørrer, med en tråd, så de kommer til at sidde som på tegningen. 8. Når halmen er helt tør klippes sidstnævnte tråde af.

BOGHYLDEN

Spejdernes lommebog 1964
(kr. 4,50 — Depotet).

Den er lækker at få i hånden, den nye spejderlommebog, indbundet som den er i et blødt, smidigt og bøjeligt plastic-bind. Når man derefter lukker den op og blader indholdet igennem skuffes førstehånds-indtrykket heller ikke. Her er virkelig alt, hvad der skal være; foruden kalender (det er skudår i 64!), flagtavler og mangeartede praktiske oplysninger, vil du finde en række instruktive sider med spejderstof som f. eks. knob, orientering, anvendelse af hikepresenning og lign. Desuden et vejrforudsigelses-skema og en udførlig gennemgang af mund-

til-næse metoden (som vi jo alle skal til at lære nu).

Kort sagt er det en lommebog, du vil blive glad for at have ved hånden i det år, der kommer. Ønsk dig den i julegave og glæd andre med den. Den fås i depotet. J.

Grækenland i fotos
(kr. 9,75 — Depotet)

I serien »Golden books« foreligger der en lille handy bog (11×12 cm) med en række dejlige fotografier fra Grækenland. De 140 fotos taler i høj grad for sig selv, og der er da også kun den allernødtørftigste tekst, mens bogen slutter med en lille gennemgang af Grækenlands geografiske, kulturelle og etnografiske data. Du vil heri finde en række usædvanlig dejlige billeder, som uanset om du var med i jamboreen eller ej, uden al tvivl vil begejstre dig og give dig en idé om dette dejlige land. Og for alle jamboree-deltagerne gælder, at de her vil finde netop de billeder, som de ikke selv fik taget af det daglige liv og dets mange fremmedartede og farverige udfoldelser. Se den i depotet. Du vil ikke blive skuffet. J.

FOTO

kon- kurrencen 1963

Der var usædvanlig stor deltagelse i fotokonkurrencen i år, og det var ikke nemt for dommerkomiteen at finde frem til de bedste af de mange farve- og sort/hvide fotos, som var sendt ind fra alle egne af landet.

RESULTATLISTEN kom i år til at se sådan ud:

FARVEBILLEDER:

Gruppe 1. Situationsbilleder.

Gruppe 2 B sort/hvid. 2. pr.
Kjeld Grannov Jensen, Havmændene.

Gruppe 1 B sort/hvid. 2. pr.
Gunnar Frandsen, 3. Nyboder.

A. Spejdere og skovmænd.

1. pr. Preben Keil,
7. Østerbro.

2. pr. Jens Enggård,
1. Århus

B. Førere og rovere.

1. pr. Kaj Hjorth
Thommesen, Bagsværd

2. pr. Jens Kruse Pe-
dersen, 1. Charlotten-
lund.

Gruppe 2. Instruktive billeder.

A. Spejdere og skovmænd.

1. pr. Søren R. Bruhn, Godthåb
2. pr. Per Leth Mikkelsen, Århus

B. Førere og rovere.

1. pr. Svend Loch, Århus
2. pr. Kjeld Grannov Jensen,
Havmændene

SORT/HVIDE BILLEDER:

Gruppe 1. Situationsbilleder.

A. Spejdere og skovmænd.

1. pr. Henrik Hjort Madsen,
Gram

2. pr. Gunnar Frandsen, 3.
Nyboder

B. Førere og rovere.

1. pr. Knud Nørgaard Jensen,
Kgs. Lyngby

2. pr. Steen Sørensen, 7. Odense

Gruppe 2. Instruktive billeder.

A. Spejdere og skovmænd.

1. pr. Torkel Stentorp, Rude trop
2. pr. Per Østergaard Larsen,
Struer Sø trop

B. Førere og rovere.

1. pr. Flemming Arnholm,
Ørne trop
2. pr. Kjeld Grannov Jensen,
Havmændene.

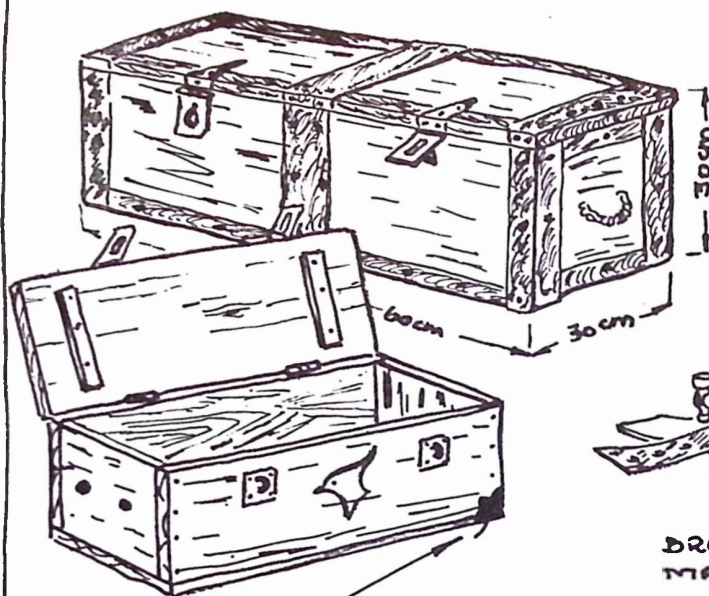
Herudover er der udvalgt en 3. og 4. præmietager i hver gruppe. Disse sidste, som hver får en rulle film i præmie, har allerede modtaget direkte underretning med anmodning om at meddele hvilken filmstørrelse m.m., de foretrækker. Når meddelelse herom er modtaget, vil redaktionen ekspedere disse præmier.

For 1. og 2. præmiernes vedkommende er disse allerede sendt til de dygtige vindere.

Her på siden offentliggør vi de første af præmietagernes billeder, og resten vil fra tid til anden dukke op i Magasinet, idet vi dog nok af reproduktionshensyn må give afkald på at bringe nogle af farvebillederne, der vil miste for meget af deres charme ved at blive omsat til sort/hvid.

Tilbage står at takke alle de mange deltagende, blandt hvilke det var glædeligt at møde en hel masse nye navne. Vi håber på, at vi næste år må sætte endnu en ny rekord med hensyn til deltagelse og gode billeder.

PATRULJE KISTEN

SKARPE HJØRNER OG
KANTER HAMRES OG
FILES RUNDE

BRUG MØBELPOLSTERSØM
MEN LAD VÆRE MED AT AN
BRINGE DEM PÅ EN LIGE RÆKKE
KISTEN SKAL SE GAMMEL UD!

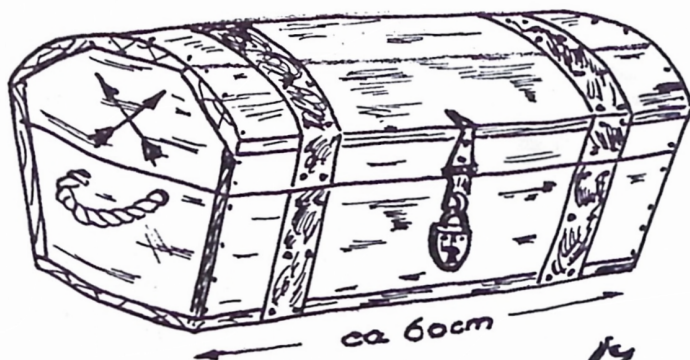

BÅNDENE KAN VÆRE AF
ZINK ELLER TYNDT JERN
MED EN HAMMER KAN DU LADE
MÅRKER I BÅNDET

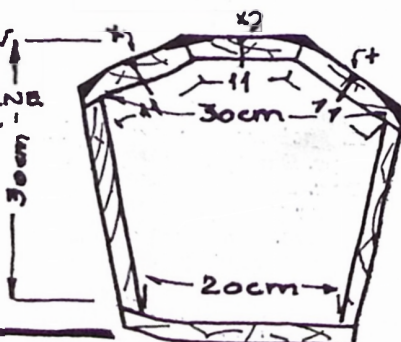
BRUG DIN FANTASI NÅR KISTEN SKAL
MALES

HER ER VIST HVOR-
DAN DER LAVES ET
HJØRNE BESLAG HVIS
DU IKKE VIL HAVE BÅND PÅ

SÅLEDES BYGGES KISTEN
ANBRING 3 SØM SOM VIST
VED X AFRUND HJØRNERNE
MED HØVLEN OG SØM KIL-
STEN FÆRDIG.

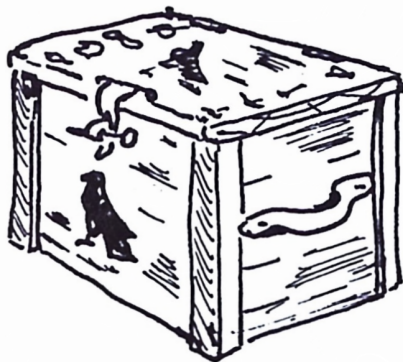

BYGGES SOM
EN LUKKET KASSE OG
SAVES DERPÅ OVER SOM
VIST.

Har I en patruljekiste i din patrulje? Eller hvor gemmer I alt, hvad I behøver for at gennemføre jeres patruljeceremonier og jert patruljesærpræg? — Selvfølgelig, hvis I ikke har noget særpræg, som I bryder jer om, at hvem som helst skal have alt at vide om, så kan jeg godt se, at I ikke har meget brug for en sådan kiste. Men er du medlem af en levende patrulje — fyldt med dyb mystik og en masse hemmeligheder — ja, så vil I slet ikke kunne undvære en sådan kiste — hvadenten I har et patruljelokale for jer selv, eller deler det med andre patruljer, eller evt. holder mødet i et hjørne af tropslokalet.

Hvordan skal kisten se ud?

Den skal ikke være alt for stor. Jeg ved således, at der er flere patruljer, der slæber kisten med på patruljehejk til patruljereservatet. Nogle har den stående i en patruljekærre, men jeg har også hørt om en patrulje, der havde lavet ligeså mange håndtag, som medlemmer i patruljen, og så slæbte de den med sig.

Hvordan skal kisten laves?

Den nemmeste måde at få fat i en sådan kiste er at se efter, om der ikke er nogen i patruljen, der hjemme på deres eller omgangskredsens pulterkamre har stående en gammel sømandskiste eller »skattekiste«, som kan indrettes til formålet. Er denne udvej ikke farbar, er det ikke værre, end at et medlem i patruljen, der skal tage sløjdmærket kan fremstille en sådan. Selvfølgelig er det nok flottest med buet låg, men det er jo også svært, og gør man lidt ud af beslagene og udsmykningen, vil en ganske almindelig firkantet kasse også gøre sig.

I må som sagt blot gøre noget ud af beslagene, og det er også meget

PATRULJEKISTEN

let. Der er sikkert en eller anden i patruljen, som kender en blikkenslager. Hos ham spørger I om nogle kasserede stumper blikplade og om at låne hans specielle »pladesaks«. I forvejen har I af karton lavet modeller af de beslag, I skal bruge til hjørner og omkring låsetøjet, og I klipper det så ud af zinkpladestumperne. I kan evt. også bruge en gammel konservesdåse, I har rettet ud. Så sømmer I disse beslag på med rundhovede søm, maler evt. beslagene med sort lak, mens kisten får en gang finsk træbjærrer eller solignum. Så skal I have noget at bære kisten i. I gavlenderne kan anbringes en solid klods med tværgående hul, hvori I splejser en ring af tov til at løfte og bære i.

Kisten bør naturligvis være lukket forsvarligt. Jeg har set en kiste med 7 hængelåse, hvor hver af de 7 mand i patruljen havde sin nøgle, så kun når hele patruljen var samlet, kunne kisten åbnes. Jeg har også hørt om en patrulje, som har et alarmapparat i kisten. Når låget løftes, eller en nøgle stikkes i låsen, ringer et tilsluttet ringeapparat. En anden patrulje har lavet en ganske fiks låseanordning. Ovenpå kisten er 3 træskiver med tal. Hver skive er fastgjort til en bolt, som i den anden ende er påsejset en tap, og kun når de tre skiver danner et bestemt ciffer, kan kisten åbnes, og det er naturligvis kun indviede medlemmer, der kender dette ciffernummer.

Hvad skal kisten indeholde?

Vi har nu snakket om kistens ydre. Men også det indvendige må vi gøre noget ud af. Den må inddeles i

Tekst: Silvo

Tegninger: Ole Berner og Fritz Boy

forskellige rum, hvoraf der må kunne låses for et par af rummene. Til det ene rum er det kun patruljens *skatmester*, der har nøgle, idet her opbevares patruljens penge og regnskab. Så vil *ceremonimesteren* sikkert også sætte pris på et rum til patruljens største hemmeligheder, f. eks. nøglen til patruljekoden — en forklaring på patruljens ceremonier og andre for disse ceremonier værdifulde ting og hemmelige dokumenter. I det største rum findes ceremonidragter, vædsker og kemikalier, som anvendes under specielle ceremonier, hvor det ønskes at bål eller vædsker skal skifte farver.

Her har ceremonimesteren også en kasse, hvor han samler lysestumper, som anvendes, når patruljen støber sine egne lys. Her findes de lykkebringende trofæer, f. eks. dekorerede dyreknogler, her findes tomahawken, som bruges til at skaffe ro under rådsilden. Her findes hameren til tam-tam'en. Her findes patruljens stempel. Her er patruljeskindet, hvor patruljens motto, valgsprog og råb står prentet på den ene side, mens den anden er fyldt med totems fra tidligere og nuværende patruljemedlemmer. Her gemmer ceremonimesteren sit snitteværktøj, som han evt. under »patruljefejl« finder frem, når nye ting ønskes fremstillet. Her gemmes evt. amuletten på et patruljemedlem, som er udeblevet fra patruljemødet. Her har budstikken sin plads, når den ikke er i cirkulation.

Sådan en kiste må I da også have, ikke? God arbejdslyst.

»Fort Kingston. Fredag.

Terrænet omkring Kennicott Lake (Salten Langsø) vrirler med rødfrakker, guldgravere, pelsjægere og lovløse eventyrere. Vrede indianere sætter et meget farverigt skær over sceneriet, og eftersøgningsholdene gennemstrejfer parvist området efter spor af de forsvundne guldgravere, mens de kommer ud for mange opgaver, som stiller store krav til deres kunnen og fysik. Vejret er traditionen tro meget fugtigt, hvad der yderligere sætter kravene i vejret.

Det kgl. canadiske geografiske institut har opfordret *Royal Canadian North West Police* til, at man, samtidig med at man foretager eftersøgning i den vestlige ende af Kennicott Lake, kortlægger denne, idet en sådan opmåling endnu ikke har været mulig for instituttet. Eftersøgningsholdene er derfor i kanoer sendt af

Middagsmaden bestod af håndfangede ørreder

Landsskovmands- turneringen

1963

sted ad Red River for at kortlægge og udforske den vestlige ende af søen, og samtidig besøge de forskellige beboere der, for at skaffe oplysninger om de forsvundne. Blandt andet skal holdene besøge en fisker, der bor ved Clintock Lake, hvor man venter, at de kan fange ørreder til deres aftensmad.

Andre eftersøgningshold er over land sendt ud for at følge andre spor, og der venter dem en hård og farefuld tur, idet sporene fører til indianerlejre, hvor det gælder om at få oplysninger om de forsvundne. Sporene fører videre til pelsjægere og telegrafstationer tværs over Kennicott Lake. Da anden mulighed ikke eksisterer, må der for at komme videre vades tværs over ad et gammelt vadested. Endvidere er nogle hold sendt ud for at bygge bro over Red River, da politiet som led i eftersøgningen får brug for en nem adgangsvej. Telegrafforbindelsen er på grund af storm blevet afbrudt fremme ved en enlig post, og hold er derfor sendt ud for at bygge signaltårne, så forbindelsen kan blive genoprettet.

Alt dette oplevede de skovmænd, der var udtaget gennem de fire landsdelsturneringer og forturneringen, og det tør siges, at de udvalgte hold kløede på med krum hals og viste al deres skovmandskunnen.

Blandt opgaverne i forturneringen var som bekendt fremstillingen af en fjersamling. Denne opgave var

en god del af holdene tilsyneladende vejet tilbage for, men det var imponerende resultater, der blev indsendt fra de hold, der fuldførte. Endvidere skulle der laves en samling af nåletræer, og det gik betydeligt bedre for de fleste hold. Af hejktopgaver under forturneringen var der to, henholdsvis at følge mælkens vej fra ko til forbruger og beskrivelse af en vandmølle. Ved at se de forskellige rapportbøger igen fra disse to hikes, bliver man klar over, at mange skovmænd har

Specialopgave: Lav et oksekaft af en udleveret træklods

RESULTATET AF TURNERINGEN BLEV:

1. Jens Bangs trop, Alborg	794 points
2. Tonkawastammen, Næstved	770 points
3. Aalborghus trop	744 points
4. Hardeknuds trop, Alborg	739 points
5. Chr. d. IVs trop, Hillerød	732 points
6. Hardeknuds trop, Alborg	743 points
7. Krageiroppen, V. Aaby	699 points
8. Oberst Læssøes trop, Kolding	683 points
9. I. Ulf Jarl, Brøndbyerne	679 points
10. Sct. Jørgens trop, Svendborg	667 points

I afslutningsturneringen deltog ialt 35 hold.

En
spændende
ekspedition
i kano
på
Kennicot
Lake

Tekst
og
fotos:

Bjørn
Glyng

En telegrafstation
i ødemarken:
melding sendes hjem
til fortet

haft to knippelgode ture og er kommet i kontakt med en masse mennesker.

På disse sider bringer vi en del fotografier fra både forturneringerne og afslutningskonkurrencerne omkring Silkeborg-søerne. Som I vil se, er der ikke sparet på opfindsomheden, og landsskovmandsturneringen 1963 fik dermed en afslutning, som levede op til alle de hæderkronede forgængere.

Dette var korpsets ottende landsskovmandsturnering. Skal du med til nr. 9? For så er det bare med at gå i skarp træning snarest. Der er

brug for alle dine praktiske spejderfærdigheder under sådan en dyst, og din udholdenhed vil blive stillet på en hård prøve. Men i tilgift vil du få alle tiders oplevelse. Vel mødt om to år.

Der er bygget
pantelbro

•En »kan« bande

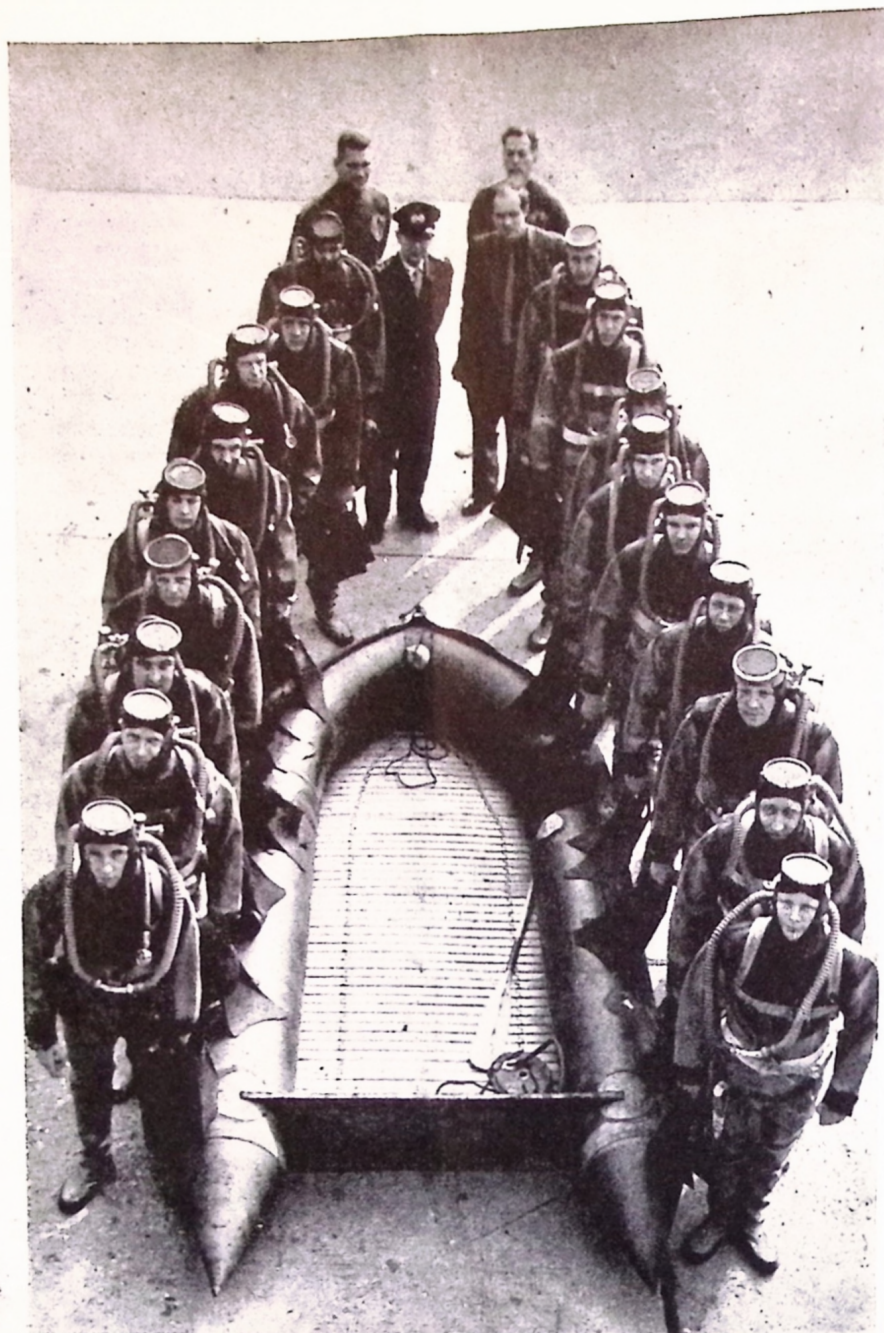
Turnerings- grundlaget

Tre kendte guldgravere er sporløst forsvundet i ødemarken. Rygtet fortæller, at de tre guldgravere: »Rødtop«, »Jack Eenøje« og »Duffy« har været heldige og fundet en rig guldåre i en floddal i området, og for at bevare deres hemmelighed har de set sig nødsaget til at ombringe nogle andre guldgravere og muligvis også en politikonstabel, der savnes, men som kan være dræbt på anden måde.

Rygtet om fundet af den rige guldåre har straks lokket en del eventyrere og guldsøgere til, og disses omstrejfen i det skovrige område, hvor det menes at guldåren findes, har generet de herboende indianere, der ser deres jagtmarker truet. Nogle »vel smarte« handelsmænd har for lettere at tiltuske sig de indianske pelsjægers fine skind, forsynet indianerne med en del skydevåben og desværre også spiritus.

Da de ophidsede indianere viser en truende optræden overfor guldsøgerne og de hvide pelsjægere, har »Rødfrakkerne« — The Canadian Mounted Police —, der i det store område har nok at gøre med at forhindre indianske overgreb mod de hvide, set sig nødsaget til at hverve et frivilligt hjælpemandskab til at søge efter de forsvundne og forsøge at løse mysteriet ved deres forsvinden.

Fra Frømands-
skolen i Århus

Foto: Ib Rahbek-
Clausen, Aarhus
Stiftstidende

Vor udsendte medarbejder har sammen med nogle spejdere aflagt besøg på Falck stationen i Lyngby. Udefra ligner den enhver anden Falck station — først ved nærmere eftersyn afslører den sine hemmeligheder. Stationen er nemlig ved siden af at være en almindelig Falck station centrum for en gruppe special-uddannede Falck-reddere — de velkendte frømænd.

Lederen af stationen, Kaj Olsen, er selv aktiv frømand, og han startede med straks at tage illusionerne fra os. — Nå I troede, at vores hovedopgave var at farte rundt og

redde druknende. Det er helt forkert. Rent talmæssigt ligger det sådan, at af de 300 udrykninger, vi her på stationen har om året, er kun godt 15 egentlige redninger.

Skibseftersyn.

En frømands daglige job er heldigvis et ganske andet. Lad mig først og fremmest nævne den del af arbejdet, der består i eftersyn af skibe. Her i løbet af isvinteren fik en forfærdelig bunke skibe deres skruer beskadiget, og vi har bunker af gange måttet plumpe i baljen på en rigtig god gammeldags februar dag

med knagende frost, for at se om mekanikken var blevet beskadiget. Herudover beskæftiger vi os med at redde wirer og trawl ud af skibsskruer. Man aner ikke, hvor sådan noget stads kan vikke sig modbydeligt om skrueakslen, hvis man ikke selv har haft lejlighed til at konstatere det. Ind imellem må vi også ud og fjerne efterladte bundgarnspæle. Sidstnævnte må oftest bortsprænges, da de udgør en væsentlig fare for skibsfarten.

Eftersøgninger og opsamlinger.

En anden væsentlig indsats ydes

Hvis bilen går til bunds

inden for området eftersøgninger og opsamlinger. Speed-både er efterhånden blevet mere og mere almindelige, hvilket vi erfarer, når vi den ene gang efter den anden kaldes ud for at hitte påhængsmotoren, der af en eller anden mere eller mindre

ikke i den forbindelse glemme at nævne, at vi har en del at gøre med opsamling af mere personlige effekter, såsom smykker og ringe. Det er forbløffende, hvad folk kan tabe ned i havnebassinene under de aftenlige spadsereture på kajer og moler.

uforklarlig årsag er gået udenbords. Vi har også hevet en hel del biler op, enten i forbindelse med en ulykke, hvortil vi er blevet tilkaldt, eller i forbindelse med en længere eftersøgning, hvor f. eks. politiet har en sikker formening om, at det pågældende køretøj er kørt i Københavns havn et eller andet sted, hvilket evt. kan tænkes i forbindelse med biltyverier. Spørgsmålet i sådanne tilfælde er blot, hvor finder vi køretøjet? Ved en enkelt lejlighed jagtede vi en sådan bil, således at vi ved krydsninger frem og tilbage langs kajerne sammenlagt eftersøgte ca. 40 km kaj. Ind imellem har vi også været på, hvad man vil kalde mere havgående eftersøgninger. Der var for eks. den gang, vi jagtede en jetjager, der var forulykket over Kattégat. Vi fandt den desværre ikke.

Forlorte tænder.

Nå, men det var eftersøgninger, jeg var ved at berette om. Lad mig

Man skal nu være meget glad for sine smykker eller for sin ring for at sætte frømænd i gang med en eftersøgning. Nogen billig spøg er det jo nemlig ikke. Regningen kommer meget let til at lyde på en 160—170 kr. i timen. Men selvfølgelig, hvad gør man ikke for atter at få sin forlo-

velsesring på fingeren. Vi har forøvrigt også en del gange været ude og dykke efter forlorte tænder, hvordan man så ellers bærer sig ad med at tabe disse. Ejerne bliver iøvrigt altid overordentlig lykkelige, når vi ved en sådan eftersøgning finder gebisset til dem. Vi har endog en en-

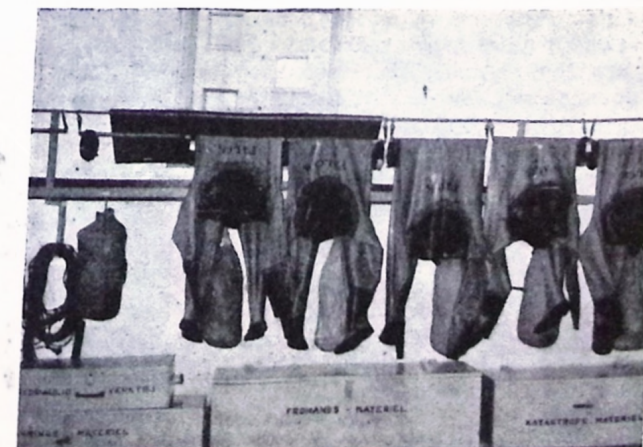
eller

Dykkeren med den halve gris

Lidt om frømands brogede oplevelser

Ovenfor: Udryknings-
vognen med den til-
koblede båd

t.h.: »Frømande« på
stribe — og andet
udrykningsgøj

På vej ud til en natlig eftersøgning. Bemærk det meget udstyr (Foto: Ole Küllerich, Ekstrabl.)

kelt gang oplevet at ejeren, umiddelbart efter at vi havde hentet gebisset til ham, puttede det direkte i munden.

Vores arbejde omfatter kort sagt dykkertjeneste af enhver art.

Uddannelse.

Og så lidt om uddannelsen. Der udtages blandt de almindelige Falckreddere folk, der er villige og interesserede i dette specielle arbejde. Disse sendes herefter på en særlig frømandsskole på Holmen. Her lærer de kommende frømand en masse om dykketeknik, og om hvorledes ens legeme, åndedræt, hjerteslag etc. fungerer, når man udsættes for den ekstraordinære belastning, som en dykning nu engang er. Iøvrigt er det her, som så mange andre steder, at uddannelsen for så vidt fortsætter gennem det praktiske frømandsarbejde ude omkring på stationerne. Således stræber vi her ude henhimod at holde træningen vedlige ved at lade hver frømand komme i arbejde med mindst en ugentlig dykning. Vi er ialt 8 mand, og ud fra det tal, jeg nævnte før, de 300 dykninger om året, kan I se, at det kommer til at passe nogenlunde. Man må i den forbindelse ikke glemme, at der ved mange af dykningerne er flere frømand i vandet.

Sikkerhedsforanstaltninger.

Naturligvis er det ikke noget ufarligt arbejde, men der tages alle mulige sikkerhedsforanstaltninger. Ved vanskeligere opgaver går der altid mindst to mand ud. Der dykkes iøvrigt altid med en livline. Hertil kommer, at det ved en særlig teknik er lykkedes at »tale med vand i munden«, idet der hele tiden er eller kan etableres telefonkontakt mellem den dykkende frømand og ledsagebåden eller mandskabet på land.

Man er også meget forsigtig med ikke at gå for langt ned. Som arbejdsdybde er man ikke meget tilbøjelig til at overskride 20 meter grænsen. Naturligvis kan vi gå væsentligt længere ned, og vi gør det også, hvis vi pludselig finder det, vi er på jagt efter, men principielt hygger vi os bedst på mellem 10 og 20 meter vand. Normalt er dette også mere end rigeligt. Man kan dog f. eks. i forbindelse med drukneulykker i Furesøen blive stillet overfor vanddybder på op til 36 meter, og det er nu knapt så morsomt. Det er iøvrigt specielt vanskeligt i ferskvand, hvor forholdene yderligere kompliceres ved, at man pludselig på grund af dynd og uklarhed i vandet ikke har så forfærdeligt vidt et udsyn. På så store dybder kan vi iøvrigt kun arbejde i meget kort tid.

Udrustningen.

I 10 meters dybde kan en frømand arbejde i ca. 1 time, svarende til, at han på ryggen har 2800 liter komprimeret luft under 200 atmosfæres tryk. Denne komprimerede luft vejer 3 kg.

Det kan naturligvis være en noget kold fornøjelse. På den anden side kan en veltrænet frømand klare sig i op til 20 min. i iskoldt vand, — men så er han også klædt på efter alle kunstens regler med flere lag kraftigt undertøj og en to-tre træningsdragter ovenpå hinanden.

„Da Vasa Larsen“ gik til havs (Foto: Morten Langkilde, Frederiksborg Amts Avis)

Udrykning.

En udrykning starter med en alarm over telefonen eller over vores radio-anlæg. Et minut senere har udrykningsvognen med den påhægtede båd forladt stationen og er på vej. På mindre end 5 min. kan vi f. eks. nå frem til Lyngby sø. Undervejs har de frømand, der skal ud på opgaven, gjort sig færdige, så de straks ved ankomsten til ulykkesstedet kan gå i gang med løsningen af den foreliggende redningsopgave.

På grundlag af de oplysninger, man kan få ud af eventuelle tilskuere, (sådanne oplysninger er desværre alt for tit fejlagtige), er det første, man foretager sig, at gå ud med en bøjle, der placeres på det udpegede ulykkessted. Udfra dette punkt forsøger man så at finde frem til den eller de forulykkede. Hvis eftersøgningen efter en 30 minutters tid ikke har ført til noget resultat, skifter man teknik. I god afstand fra ulykkesstedet, men med dette placeret i midten, tænker man sig lagt en firkant med bøjler som hjørnemarkeringer. Herefter begynder man systematisk at gennemsøge firkanten, idet man sejler frem og tilbage i tætte parallelle baner med en eller to frømand ude som »levende vod«. I de fleste af vore søer er det forøvrigt et usædvanligt kedsommeligt job, da frømanden ofte under en sådan vodtrækning befinder sig dybt nede i bundens

dyndlag, hvor det ikke er muligt for ham at se noget som helst, og hvor han alene er henvist til at føle sig frem. Naturligvis er det en uhyre besværlig eftersøgningsform, men uanset dette er det da til dato lykkedes for os at finde samtlige de forulykkede, vi har været ude for at eftersøge.

Den halve gris.

Og så skal I til sidst have historien om den halve gris. Under lastning af et skib havde man tabt en halv gris, der straks var gået til bunds. Vi blev tilkaldt og jumpede troligt i bølgerne. Al eftersøgning var imidlertid forgæves. Næste dag fortsatte vi. Nu var der gået sport i opgaven. Grisen måtte da være et eller andet sted, men nej. Vi lignede store spørgsmålstejn, da vi endelig til sidst måtte indstille eftersøgningen.

Forklaringen fik vi nogle måneder senere af nogle havnearbejdere, da vi i anden anledning var ved den samme kaj. Hvad der var sket, var følgende. Umiddelbart efter at grisen var gået udenbords, og inden vi kom frem til stedet, havde en almindelig dykker, der arbejdede et stykke derfra med noget bolværksarbejde, hørt om den forulykkede gris. Han havde da ganske roligt ladet bolværksarbejde være bolværksarbejde og havde nede på bunden spadseret hen til stedet, hvor han sikrede sig den halve gris. Og såle-

des gik det til, at vi ingen ting fandt, medens det stod på flæskesteg og anden form for sulemad i en 3 ugers tid hos den omhandlede ikke alt for samvittighedsplagede dykker.

LILLE PETER

får

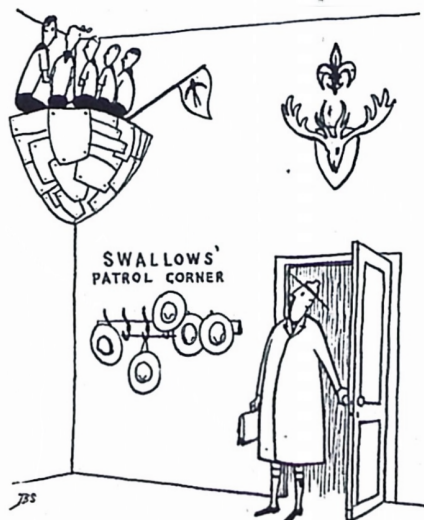
en lys ide!

Summerfield

(The -Scouter)

(The Scouter)

En

flammekaster

må du ikke bruge — derimod skal du til 2. kl. prøven kunne tænde bål med to tændstikker.

LÆS HEROM I DIN »PRØVER OG DUELIGHEDSTEGN«

For du har da vel dit eget eksemplar? Ellers fås den på depotet.

Når sporet slutter ...

Lyt her, oh ulve!

Så er vi nået til årets sidste måneskifte, og her skal vore veje skilles. Vi gamle ulve har fundet vort blivende sted i den jungle, som I drager igennem, og hvor I en dag finder den sti, der fører jer til menneskene.

Alle I ulve kan vel se tilbage på en god og spændende ulvetid, og de fleste kan se frem til en del år endnu iblandt os, mens andre er ved at forlade junglen, men stadig kommer der nye ulve ind, der undrende ser og hører på alt det, I og vi fortæller dem.

Engang var det jer, der blev optaget i det frie folk, jer, der første gang fulgte Akelas kalden til møde ved Rådsklippen, jer, der lyttede, da Baloo forklarede jungleloven og mesterordet, jer, der blev fortryllet af Mowgli's oplevelser — husk på alle de ting, og glem ikke jeres ulvetid, når I engang forlader os, og husk på, at det er jer, der ved jeres eksempel og ved jeres kammeratskab kan gøre, at de nye ulve kan lide at jage med det frie folk.

Thokis, 2. Lillerød flok
Chil, 9. Odense flok
Mysa, 2. Randers flok

Månedens 30 km vandringer.

10 ulve fra Rolands flok, Bred
7 ulve fra 1. Viborg flok
15 ulve fra Ørkild flok
7 ulve fra Alugod flok
11 ulve fra Bjergflokken
11 ulve fra 1. Skanderborg flok

JUL IGEN

Kære ulve.

Er det gået op for jer, at december er julemåned? Det betyder blandt andet, at der er ekstra god brug for de tjenester, som I kan gøre for andre — mest selvfølgelig for jeres forældre. I får her en chance for at holde den ene del af jeres ulveløfte, og jeg synes, at I alle som én skal benytte denne chance.

Derfor vil jeg, samtidig med at jeg ønsker jer en glædelig jul, lige så stille bjæffe GEB-GEB-GEB.

Fox.

Nu, da et nyt år tager sin begyndelse, håber jeg på en god jagt for jer alle og ønsker for jer, som de fire ønskede for Mowgli, da han forlod dem:

»Træ'er og vande, vind og ved, junglen skærme dine fjed!«

Kim.

KIM *alverdens lille ven*

Eftertryk forbudt.

3. afsnit

Lamaen og Kim gik ind på bane-
gården, der lå ravende mørk i ti-
merne før daggry. Kim fik købt bil-
letter, og så råbte han: »Denne vej!
Kom.«

»Går det tog til Benares?« spurgte
Lamaen.

»Naturligvis. Hvad skulle vi her
ellers? Stig ind, ellers kører toget
fra os,« råbte Kim.

Det blev en lang dag, men endelig
kom de, trætte, søvnige og støvede
til Umballa.

Kim var nu ivrig efter at få La-
maen anbragt for natten hos en
bonde, så han kunne få afleveret
Mahbub Alis budskab om den hvide
hingsts stamtavle.

Han sneg sig bort, og han fandt
let det hus, hvor englænderen bo-
ede. Snart efter kom en aftenklædt
mand ud. Kim sagde halvhøjt: »De
fattiges beskytter!«

Manden gik henimod stedet, hvor
stemmen kom fra.

»Mahbub Ali siger ...«

»Aha! Hvad siger Mahbub Ali?«

»Den hvide hingsts stamtavle er
helt i orden«, svarede Kim.

»Og hvad er beviset?«

»Mahbub Ali har
givet mig dette be-
vis.« Kim kastede det
sammenfoldede silke-
papir gennem luften
og det faldt på jor-
den ved siden af
manden, der satte sin
fod på det, da gart-
neren i det samme
kom forbi. Så samle-
de han det op og gik
ind i et lille påklæd-
ningsværelse for at
se nærmere på Mah-
bub Alis budskab.

Hvad Kim nu så
og hørte bestyrkede
ham i, at Mahbub Alis budskab
drejede sig om krig. Der var ta-
le om otte tusind krigere og ka-
noner. Han havde fået at vide, hvad
han ønskede, så han skyndte sig til-
bage.

Undervejs tænkte Kim meget
over, hvad Kimball O' Hara havde
spået ham, at en rød tyr på en grøn
mark skulle tage sig af ham.

Da han kom tilbage, sad bonden
og byens præst sammen i fuld gang
med en samtale, mens Lamaen
småblundede.

»Sig mig, om jeg finder min røde
tyr på den grønne mark, sådan som
det blev lovet mig,« sagde Kim.

Præsten rynkede brynene og
kradsede mærkelige tegn i støvet.
Efter en halv times forløb sagde
han: »Hm. Således taler stjernerne.
Inden tre dage kommer to mænd for
at gøre alting rede. Efter dem følger
tyren. Mere end dette kan jeg ikke
se. Om tre dage kommer tyren til
dig, dreng.«

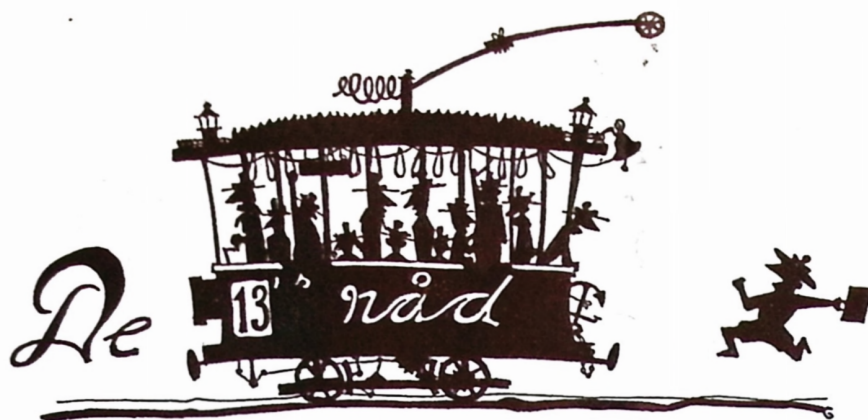
(fortsættes i næste nr.)

- Akelal! Hvordan undgår man bedst at falde
i halstørklædesnipperne?

Det er let at se, hvor 1. Skanderborg floks 30
km tur gik hen.

De trettens råd.

En patruljefører i Ordrup skriver til os i forbindelse med de nyligt overståede konfirmationer:

»Det har altid forekommet mig halvkømt, at tilsyneladende alle spejdetroppe konsekvent sender lykønskningstelegrammer til de spejdere, der bliver konfirmeret. En konfirmation er da en helt privat sag, som ikke kommer spejderarbejdet ved! Er det i det hele taget ikke noget værre pjat at tale om en forbindelse mellem kirkens arbejde og spejderarbejdet? Om mine spejdere i patruljen er af den ene eller anden religion, kommer da sådan set ikke mig ved som PF, hvis de ellers ikke forsøger at blande religionen ind i vores møder og ture. Jeg drømmer da i hvert tilfælde ikke om at begynde at holde søndagsskole, — og det tror jeg bestemt heller ikke, at min tropsfører ville synes om. — — — og mens vi nu er inde på disse emner, synes »de 13's råd« så ikke også, at det er lidt forkert, eller i alt fald overflødigt, når Magasinet bringer artikler om kirkelige emner? Lad gå med en artikel til jul og påske, men hvorfor skal vi høre om kirkebyggeri og »kirkens hemmelige tegn«?

Hvis du ventede, at De trettens råd skulle dele dine synspunkter, må vi med det samme skuffe dig. Men lad os iøvrigt begynde svaret et helt andet sted.

Når du som PF skuffes, hvis en spejder svigter de idealer, han iflg spejderlov og -løfte skulle være forpligtet af, må det være tilladt os at spørge dig: hvorfor?

Svaret er det uhyre enkle, at du — som vi — forventer af den, der aflægger et løfte, at han tager det

alvorligt, at han forsøger at leve op til det.

For mig at se må de synspunkter, du gør gældende meget let føre til det besynderlige resultat, at det skulle være spejderarbejdet ligegyldigt om du selv og dine patruljekammerater søger at leve op til deres forpligtelser som medlemmer af folkekirken i henhold til jeres dåb og konfirmation, — når I blot er renlige, gode mod dyr, sparsomme lige o.s.v., o.s.v..

Det forekommer mig at være helt forkert.

I begge forhold vælger man frivilligt at forpligte sig, og har man valgt, er man forpligtet. Svigter man et afgivet løfte (for eks. sin konfirmation), mens man stædigt fastholder kravet om trofasthed mod et andet (her spejderloven og -løftet) kommer man meget let i den situation, der andetsteds er beskrevet med det meget sigende udtryk: et hus i splid med sig selv.

Måske har alder og erfaring ført til, at du har skiftet overbevisning siden din konfirmation, men noget sådant hverken kan eller må få følger for andre end dig selv. Hverken din egen tro, eller mangel på sådan, skal forkyndes i spejderarbejdet overfor drenge, der tænker eller tror anderledes end du selv, heller ikke gennem passivitet og ligegyldighed.

For en spejder, der ved sin konfirmation har tilkendegivet en klar stillingtagen, gælder det, at han har krav på respekt og støtte. Ligesom vi i troppen og patruljen søger at hjælpe den enkelte spejder til at forstå den dybere mening med lov og løfte, er det vor opgave at hjælpe ham til at få uddybet sit personlige forhold til den Gud og den kirke, han bekender sig til.

Dette kan man ikke forlange, at du som PF skal kunne medvirke til, her kommer de voksne førere ind i billedet uanset deres egen personlige indstilling, men vi kan forlange af dig, at du — uanset hvad du selv mener — respekterer de af dine spejderkammerater, der på dette område forsøger at tage en personlig stilling.

Du lagde nok mærke til, at jeg understregede, at målet var at få den enkelte spejder til at få uddybet sit personlige Gudsforhold. — Denne opfattelse af forholdet mellem religion og spejderarbejde adskiller vort korps fra KFUM-spejderne, der som korps bekender sig til Folkekirken.

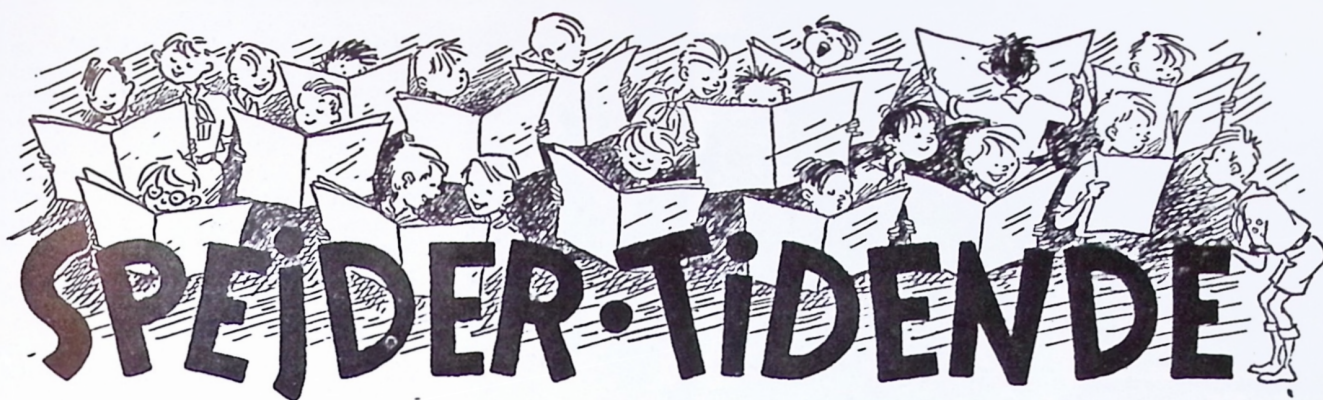
Også vort korps' stilling er imid-

ET LØFTE forpligter!

lertid i nøje overensstemmelse med det internationale spejderløfte, ved hvilket man som bekendt lover at gøre sit bedste for at gøre sin pligt mod sin Gud og sit land.

Målet (med respekt for den enkeltes ståsted at hjælpe enhver til at få uddybet sit Gudsforhold) tillader os under ingen omstændigheder at være passive eller ligegyldige på dette område, — i hvert fald ikke, hvis vi skal være i overensstemmelse med principperne i det internationale spejderløfte. — Ud fra sådanne betragtninger må du se MAGASINET's artikler.

Når disse udelukkende beskæftiger sig med Folkekirken og dennes arbejde, skyldes det alene det forhold, at langt det overvejende antal spejdere i vort korps gennem dåb og konfirmation hører til denne kirke.

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

Den hellige okse orden.

Nyboder divisionens turnering for et par måneder siden var tilrettelagt af roverne og førte patruljerne på en lang og anstrengende tur til Tibet. Man var indrullet i British Intelligence Service of India, og blev af vaskeægte (næsten) indere optaget i den hellige okse orden, og bedt om at hjælpe den landflygtige Dalai Lama med at bringe hans skatte i sikkerhed.

Et langt natløb satte både bentøj, snarrådighed og mod på en hård prøve. Det sidste blev der navnlig brug for, da man ved bredden af en stor, mørk sø skulle påkalde »vandenæs ånd« med råbet: »Du vandenæs ånd, vågn op af din slummer, og ræk os en hånd til hjælp i vor kummer«, hvorefter en skræk-

indjagende ånd under udfoldelse af mange lyseffekter steg op af vandet og kom patruljerne i møde. — Senere måtte man igennem »Tågernes land« med bind for øjnene hjulpet af Dalai Lama's tjenere, der bragte styrkerne frem til deres hersker.

Den meget spændende turnering forløb planmæssigt og vandtes af 3. Nyboder trop.

Live! i naturen

hedder en lille bogliste, der udgives af Dansk Bogtjeneste. Denne liste udleveres gratis hos så godt som alle landets boghandlere, og den vil være af stor interesse for såvel patruljer som troppe, der er igang med, eller som vil begynde på, wood-craft prægede opgaver. Listen indeholder titler på alle de bøger på dansk, svensk og norsk, der kan købes i boghandelen, omhandlende emner vedrørende naturen og dens dyre- og planteliv.

VASKEBJØRNENES sejlur ad Odense å.

»Netop mens den synkende sols sidste stråler gav alt i ådalen et gyldent skær og en let brise kom over bakkerne i vest, satte vi »skivet« i vandet, læssede bagagen og os selv om bord og begyndte vor eventyrlige færd ned ad Odense å. Inden vi var nået så vidt, havde vi puklet i to timer med at fremstille fire almindelige sejlugsbåde, som vi bandt fast til en ramme af lange granlægger. Efter at have sunget nogle af »fædrelandets vemodige«, begyndte besætningen, der bestod af

Prop, Carsten, M.G., Johansen og undertegnede, træt som den var, at falde i søvn. Pludselig vågnede Johansen op under sin poncho og krøb i soveposen, mens han sagde pudsige bemærkninger om madrassens temperatur. Prop sagde, at han ikke kunne sove, når Carsten ikke ville slukke natlampen (månen, som kastede sølvglans over vort driverliv). Carsten svarede, at han gerne ville, men at han ikke kunne nå kontak-

ten. Henad kl. 1 observerede M.G., at Johansens flåde øjensynlig tabte højde, hvorfor vi gik i land efter fire timers natsejlad. Søndag morgen ordnede vi flåden, samlede brænde og med tegryden på græskomfuret drev vi atter ned ad åen. Turen blev dog ikke lang, for allerede efter en times sejlad kom vi til et sted, hvor åen var spærret af en bom. Møjsommeligt skilte vi hele foretagendet ad, bar det et stykke og kunne atter samle og søsætte hele herligheden, hvorefter vi fortsatte. Endelig hen på eftermiddagen nåede vi til vejs ende og kunne pjaskvåde af REGN pakke sammen og gå hjem med mindet om en herlig tur.

Birger. Vaskebjørnene,
2. Odense, skm.

En international ulveflok.

På billedet ser du en flok drenge, som sikkert ikke ved første øjekast ser særligt mærkelige ud. Det er imidlertid ikke nogen helt almindelig samling drenge, men begyndelsen til en meget international ulveflok, sammensat udelukkende af børn fra de forskellige vestlige landes ambassader i Warszawa, Polen. En af drengene, nr. to fra venstre i bagerste række, er dansk. Han hedder Jakob Brahe-Pedersen og har tidligere været ulveunge i 1. Ordrup. På billedet har flokken endnu ikke fået

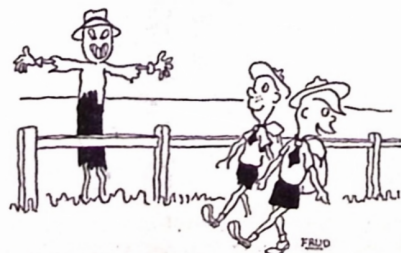

uniformer, men det er kommet siden. Nu er det sådan, at hver dreng stiller i den uniform, som bruges af ulvene i hans hjemland (så kan han nemlig bruge den, når han engang vender tilbage), og kun tørklædet er fælles: rødt/hvidt (Polens såvel Danmarks farver), og de er leverede fra vort korps' depot. Flokken holder møde hver lørdag på den amerikanske skole i Warszawa og ture hver anden søndag. Flokføreren er

den canadiske luftattaché, og flokassistenten en fhv. hollandsk flokfører fra ambassadepersonellet. Der er — foruden Danmark — drenge fra følgende lande i den kosmopolitiske flok: Argentina, Belgien, England, Frankrig, Finland, Holland, Indien, Israel, Tyrkiet og U.S.A.

Ejer Bøvehøj Division

har den 26.—27. oktober holdt efterårsstævne på Samsø for alle skov-

— Apropos. Hvor er TF forresten? (The Scouter)

mænd, rovere og førere. Alle var formeret i 2-mands hold og overnattede på en af de små øer i Stavns fjorden i poncho-bivuak. Opgaven gik ud på at udforske en del af Samsø og snuse til øens historiske og kulturelle minder. Alle hold skulle føre en rapportbog over turens resultater, og der blev afleveret mange smukke arbejder, af hvilke de bedste af troppen og tropsrådet i 1. Angantyr på Samsø blev belønnet med fine præmier. — Det var vel nok en tur, den SAMSØHIKE 1963.

Operation NYS.

Inspireret af spejderchefens artikel om celledeling i MAGASINET's septembernummer har 1. Charlottenlund iværksat en helt ny kampagne, som man benævner »operation NY Spejder«. Den har foreløbig givet glædelige resultater.

Har I mon prøvet noget lignende i din trop? Ellers var det måske en idé at komme i gang. Vi skal videre frem.

Canadisk nat på Fyn.

Med grundlag fra en af Coopens indianerromaner løb i september en stor terrænleg af stabelen i terrænet omkring Hylkedam. Den handlede om pelsjægeren Andrew Lindsay og om den efterlyste forbyrder Tom Hutter, der i sine unge dage havde drevet sørøveri, men nu havde slået sig på postrøveri. — I øvelsen deltog over 100 spejdere fra 14 patruljer i Assens, Årup, Brendstrup, Gamby, Glamsbjerg og Ejby, og hele foretagendet var tilrettelagt af Musketerpatruljen fra Assens. — Det blev en virkelig spændende, overraskende og begivenhedsrig nat i de store fynske skove, — undskyld canadiske ødemarker, og de deltagende patruljer, som kun var forsynet med en enkelt Nefalygte hver, måtte opbyde al deres spejderkunnen.

Ny rekord

for

spejderhjælpen

105.519,69 KR.

indtjente spejdere og ulve fra vort korps under Spejderhjælpsugen i september 1963. — Det er en pæn fremgang fra i fjor, hvor resultatet blev 97.691,44 kr.

Ialt indbragte spejderhjælpen 1963 fra alle 4 korps:

444.986,16 kr.

Mange syge børn vil kunne hjælpes for disse penge.

Tak for indsatsen!

Jagten på Wagadugos blå antilope-spyd.

1. og 3. Charlottenlund havde ved et tropsmøde i september haft held til at formå den bekendte magister Buck til at fortælle om sin kæphest »De indfødtes køller og spyd i syd-havet mellem Australien og New Britain«. Efter en lærerig aften fik spejderne invitation til at besøge hr. Buck og hans kolleger på deres ny-oprettede museum i Hillerød i week-end'en, idet man samtidig bad dem om at transportere det over-ordentlig kostbare klenodie »Wagadugo's Blå Antilopespyd« tilbage til museet.

Undervejs med toget til Hillerød lykkedes det imidlertid en passager at bemægtige sig spydet og kaste det ud af vinduet til en hjælper. Spydet var stjålet! — Da spejderne ankom til Hillerød, tilkaldtes politiet, og så gik den vilde jagt efter det værdifulde spyd. Passageren fra toget blev anholdt, og på ham blev der fundet et brev indeholdende oplysninger om et kontaktsted, hvorfra en kode viste vej til forbrydernes hovedkvarter. Dette var imidlertid rømmet, bortset fra en mand,

DUE·DAVNE·TIL·ÆRES·SIDEN

1.KL.SPEJDERE

7. Odense
PF Søren Dall
1. Maribo
PA Jan Petersen
Vitus Bering, Horsens
PF Peter Landrock
1. Rødkærsbro
SM Jørgen Birk
SM Peter Korshøj
Jens Bang, Aalborg
Jørgen Sakso
Lars Odgaard
Sct. Jacob, København
PF Hans Erik Hansen
PA Peter Tillge
1. Ulif Jarl, Brøndbyerne
Niels Sørensen
Paul Petersen
Jes Tolstrup
Ivan Henriksen
Freddie Jensen
Virum trop
SM Jens Christiansen
SM Benny Christensen
14. Århus
Peter Flensmark

RIDDERE

15. Århus
SM Hans Lauersen
Virum trop
SM Finn Nielsen
1. Ulif Jarl, Brøndbyerne
Bjørn Vejra.
Sct. Jacob, København
PF Nils Andersen
PF Mikael Meyer
PA Peter Tillge

14. Århus
Peter Flensmark

VÆBDERE

1. Maribo
PF Benne Rodin Henriksen
PA Jan Petersen
Vitus Bering, Horsens
SM Mogens Pedersen
Jens Bang, Aalborg
Nikolaj Hertel
1. Kerteminde
SM Jesper Bjørn Erichsen
6. Århus
PA Erik Jespersen
1. Risskov, Århus
Jørgen Funck
Karsten Dorph-Jensen
15. Århus
PF Bent Gregersen
Virum trop
SM Jens Christiansen
PF Lennart Funch

AVANDRINGER

- 100 KM
2. Randers
Ole Lund Jensen
Jørgen Jørgensen
Per Jørgensen
Peter Fromholt Larsen
Claus Steffen Hansen
Edvard Justesen
2. Herlev, København
PF Steen Langkilde
PF Peter Spærner
PA Peter Thrane
PA Henrik Langkilde

Redaktionen sluttet 23. oktober.

- Michael Transø
Jørgen Quist Nielsen
75 KM
Prins Hamlet, Helsingør
PA Keld Larsen
Finn Jørgensen
Furesø trop
SM Ole Antonsen
SM Torben Wamberg
60 KM
Gamby trop
PA Knud Birger Christensen
PA Ulrich Bæk Christensen
1. Ulif Jarl, Brøndbyerne
Erik Wedø
Oel Bøding
Per Lærkjær
1. Vanløse, København
Benny Petersen
Troels Tryl
PF Ole Hansen
Claus Rode Jensen
Ole Danborg
Jan Hansen
Mikkel Morbech
15. Århus
PF Henning Gregersen
PA Jan Bernitsen
Mads Poulsen
Søren Poulsen
6. Århus
PF Jan Nielsen
PA Nils Bendixen
PF Sten Andersen
2. Herlev, København
Preben Ebert
1. Rødkærsbro
SM Bent Andersen
SM Søren Gissel

3.DIBOR

der kunne oplyse, at de andre var forsvundet i en vogn. Man tog nogle gode gipsaftryk af hjulsporene, og over radioen på den netop ankomende patruljevogn fik man meddelelse om et færdselsuheld, hvor et øjenvide mente, at det drejede sig om den eftersøgte vogn. Han blev afhørt og fortalte, at hans kammerat var fulgt efter fire mand, der var sprunget af vognen og forsvundet i skoven. Sporingen endte ved en morsemelding, dernæst kompasgang, snigning og rapport til politiets hovedkvarter. Efter en kop varm bouillon kom så det store opgør med de opsporede forbrydere, spydet blev fundet i god behold og de to troppes spejdere kunne komme i poserne efter en meget begivenhedsrig og vellykket øvelse.

Juveltyven blev fanget.

Det lykkedes spejderne fra de 4 korps i Nykøbing Falster at finde

og uskadeliggøre den farlige juveltyv Fritz von Fingerlang under Sct. Georgsgildernes byløb her i efteråret. Patruljerne løste også mange andre opgaver og havde i det hele taget en interessant dag. De besøgte bryghuset og så, hvordan en lys pilsner blev lavet, de var hos fiskehandleren og i Zoologisk have (begge steder wood-craft-opgaver) samt fik i en autohandel efterprøvet deres færdselskundskaber. — En bande fra »Glenterne« blev nr. 1 blandt ulveungerne, mens en grøn patrulje sejrede hos spejderne.

Hvad med klasseprøverne?

Læs om kravene i »Prøver og duelighedstegn« (fås på depotet). Hver mand i patruljen bør have sit eksemplar.

SPEJDERNES LOMMEBOG 1964

Af indholdet nævnes:

Baden-Powell — Bålsteder —
Hikerreflektor — Isogon kort —
Junglens dyr og navne — Knob
— Kortskitser — Mund til mund-
metoden — Orientering m. Silva
— Personlige mål og udrustning
— Standsning af pulsåreblød-
ning — Verdenskort og flagkort
m. m. Indb. i blødt lysebrunt
bind

kr. 4,50.

Den var helt udsolgt i fjor!

Spejderskoen

Godkendt af korpsel.

Svært juchtenlæder — randsyct og med org-
Vibram-såler med 90 dages garanti.

Str.	33	34	35	36	37	38
	59,00	60,00	62,00	64,00	66,00	68,00
	39	40	41	42	43-47	
	70,00	74,00	78,00	82,00	86,00	

DEPOTET HAR OMKRING JUL OG NYTÅR ÅBENT:

17.-21. dec.	kl. 9-20
Søndag den 22. december	kl. 16-20
23. december	kl. 9-20
Juleaftensdag, 24. december	kl. 9-14
Nytårsaftensdag, 31. december	kl. 9-14

PRØV FØRST I DEPOTET!

KORPSKONTOR:

Frydendalsvej 32, København V.
Tlf. ((01) 83) VE 3666 og 3650.
Kontortid: 8-16. Lørdag lukket.

REDAKTION AF KORPSETS BLADE:

SPEJDERSPORT
Lektor Svend Ranvig,
Kongebrovej 28, Sorø.
Tlf. ((03) 635) Sorø 857.
SPEJDERNES MAGASIN
Kontorchef Jørgen Tvergaard,
Øster Søgade 112, København Ø.
Tlf. ((01) 92) ØB 38.

KØB JULEGAVER I DEPOTET

Benyt formiddagstimerne og undgå ventetid

Der er noget om snakken —
yderst bærer en

SPEJDER ANORAKKEN

det rigtige overøj hele året

Lad den bløde pølse i år være en
spejder anorak.

Drengestørrelse 8	44,50
Drengestørrelse 10-12-14-16	49,50
Juniorstørrelse 4-3-2	54,50
Voksen størrelse 1-0-00	59,50
Voksen størrelse 000-0000	64,50

Mowgli Historier

Bognyt! MOWGLI HISTORIER

Alle Mowgli fortællinger fra Kiplings: »Junglebog« og »Den
nye Junglebog« samlet i spec. spejderudgave. 184 sider indb.
12,50

SOVEPOSER

LAMA-krøluld	39,85 — 45,00
UMANAK-acetatefyld	88,00
IVIGTUT-acetatefyld med hætte	98,00
LAMA-DYNELLA-terylene m. nylon betræk	149,00

LYGTER

Hellesens Spotlight	
m. elementer	9,85 — 12,50 — 15,50
Andre stavlygter	5,85 — 9,85

SILVA-kompas

Skolekompas	10,50
Type 3 med lup	19,85
Type 1 med lup	38,50
Type 15 armé med spejl	52,75

Randsyede skistøvler
Helt igennem kvalitet
Drengestørr. 78,00 90,00
Voksenstørr. 93,00 99,00

Skistøvler som tegning
Størr. 32-33 46,50
Størr. 34-36 49,50
Størr. 37-39 54,50
Størr. 40-45 59,50
En god støvle til prisen!

Skøjtestøvler

Hvide og sorte, monteret med kunstløber- skøjter	69,85 98,00
Hockeyskøjter	
mont. på sorte boxcalf støvler m. skind- foer og hælkappe	st. 37-40 76,50 st. 41-47 79,50

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

NØRRE FARIMAGSGADE 39 . København K. . Telf. PA 4526

Odense:

Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus:

Frederiksgade 69
Telf. (061) 3 36 13

Aalborg:

Danmarksgade 3
Telf. (081) 3 87 33

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger